

[Ministeren for særlige Anliggender.]

Erstatningsraadet har tillige Opgaver i Forbindelse med Administrationen af Bestemmelserne i Lovens øvrige Afsnit; jeg skal her særlig fremhæve, at det bliver Erstatningsraadet, der i givet Fald maa træffe Afgørelse af, om en Person hører til den Kreds af Personer, der omfattes af Lovens forskellige Afsnit; i øvrigt skal jeg henvise til Indledningsbemærkningerne til Lovforslagets Afsnit 6. — Erstatningsraadet skal bestaa af en Formand, der udnævnes af Kongen, og som skal opfylde Betingelserne for at være Landsdommer, samt 6 andre Medlemmer, der beskikkes af Ministeren for særlige Anliggender. 2 af Medlemmerne beskikkes efter Indstilling af Frihedsbevægelsens Samraad. De øvrige 4 Medlemmer beskikkes efter Indstilling af henholdsvis Arbejds- og Socialministeren, Finansministeren, Handelsministeren og Justitsministeren.

Raadet er underlagt Ministeren for særlige Anliggender — eller den Fagminister, som senere maatte faa disse Sager overladt ved Regeringsdannelsen, saa det er ikke Meningen at opretholde Ministeriet for særlige Anliggender ret meget længere; man maa forvente, at en stor Del af dets Forretninger senere vil blive henlagt under Socialministeriet, og Lovforslaget følger det Princip, at Raadets Afgørelse vedrørende en Persons Berettigelse til at blive henført under Loven kan indankes for Ministeren, medens dets Afgørelser vedrørende de Beløb, der i de enkelte Tilfælde skal udbetales, er endelige.

Det maa sikkert forventes, at Erstatningsraadet navnlig i den første Tid efter Lovens Ikrafttræden vil blive stærkt overbelastet, men naar Behandlingen af de Sager, der rettidigt rejses i Henhold til Lovforslagets Afsnit 2, 3, 4 og 5 er afsluttet, er Raadets Opgave i det store og hele løst. Naar dette Tidspunkt er naaet, skal det derfor i Henhold til Lovforslaget bestemmes ved kgl. Anordning, hvilken Statsmyndighed der da skal træde i Stedet for Erstatningsraadet ved Behandlingen af Sager, der fremtidig maatte rejses inden for Raadets Forretningsomraade.

Det er med Tilfredsstillelse jeg her kan stille et Forslag, der indskrænker en ny Administration til et Minimum, hvis Ophør endda er bebudet i selve Forslaget.

Selv om det er forudsat, at de Foranstaltninger, der er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag, i det store og hele skulde være fyldestgørende, kan det dog ikke afvises, at der — saaledes som jeg nævnte det ved min Gennemgang af Reglerne i

Afsnit 5 — kan opstaa særlige Tilfælde, hvor Lovens Bestemmelser ikke vil slaa til. I saadanne Tilfælde vil det være rimeligt, at Ministeren for særlige Anliggender — som foreslaaet i § 63 — efter Indstilling af Erstatningsraadet kan søge de bevilgende Myndigheders Tilslutning til Ydelse af den fornødne Hjælp.

Det er almindeligvis foreslaaet som Betingelse for at opnaa Erstatning eller anden Ydelse efter Forslaget, dels at den paagældende Skade er indtruffet her i Landet eller som Følge af en her i Landet foretagen Handling, dels at skadelidte skal have dansk Statsborgerret.

Da der kan forekomme Tilfælde, hvor der bør kunne bortses fra disse Betingelser, er der i § 64 givet Erstatningsraadet en særlig Dispensationsbeføjelse hertil.

Efter hele Karakteren af det foreliggende Lovforslag er det selvindlysende, at der maa opstilles særlige Krav med Hensyn til national Værdighed hos dem, der skal kunne oppebære Ydelser i Henhold til de foreslaaede Regler. Man har fundet det naturligt at anvende den Værdighedsbetingelse, der har fundet Udtryk i § 1, Stk. 1, Nr. 2 i Lov Nr. 322 af 7. Juli 1945 om Oprettelse af en ekstraordinær Tjenestemandsdøstol m. v. Overensstemmende hermed bestemmer § 65, at enhver, som under Besættelsen har udvist en nationalt uværdig Opførelse, skal være afskaaret fra at modtage nogen Erstatning eller Ydelse i Henhold til Loven.

Med Hensyn til de afsluttende Bestemmelser i §§ 66—71 skal jeg indskrænke mig til at henvise til Bemærkningerne til disse Paragraffer.

Til Slut vil jeg gerne sige, at det har været meget vanskeligt at tilvejebringe et Materiale, som kunde afgive sikre Oplysninger om, hvad de foreslaaede Erstatninger og Ydelser vil koste Statskassen. I de fleste Tilfælde maa man her arbejde med det rene Skøn. Dels gik meget Materiale tabt ved Besættelsesmagtens Ødelæggelse af Politiets Arkiver, dels er man vejet tilbage for at indhente Oplysninger hos private Borgere for ikke hos disse at vække Forhaabninger, der maaske ikke kunde indfries.

Jeg vil imidlertid mene, at det Overslag, der er føjet til Bemærkningerne, giver et meget nøjternt Udtryk for Størrelsen af de forventede Udgifter.

Herefter skulde de aarlige Udgifter til Invaliditets- og Dødsersatninger og Hædersgaver komme op paa 4 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., medens Udgifterne en Gang for alle til Kapitalerstatninger efter Afsnit 1, de særlige Hædersgaver, der maatte blive udbetalt